

Державна податкова служба України

НАУКОВИЙ ВІСНИК

Національного університету
державної податкової служби України
(економіка, право)

№ 3(58) 2012

№ 3(58) 2012

НАУКОВИЙ ВІСНИК НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ДЕРЖАВНОЇ ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ (ЕКОНОМІКА, ПРАВО)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Головний редактор

Заступник головного
редактора

Заступник головного
редактора

Відповідальний секретар

Мельник П.В.,

доктор економічних наук, професор

Тарангуд А.А.,

доктор економічних наук, професор

Цимбад П.В.,

доктор юридичних наук, професор

Василькова Т.В.,

кандидат економічних наук, доцент

Андрущенко В.А.,

доктор економічних наук, професор

Бахін В.П.,

доктор юридичних наук, професор

Білоус В.Т.,

доктор юридичних наук, професор

Варналії З.С.,

доктор економічних наук, професор

Воронова А.К.,

доктор юридичних наук, професор

Галянтч М.К.,

доктор юридичних наук, доцент

Гончаренко В.В.,

доктор економічних наук, професор

Горленко І.О.,

доктор географічних наук, професор

Дедекаєв В.А.,

доктор економічних наук, професор

Долгий О.А.,

доктор наук з державного управління,
професор

Костіна Н.І.,

доктор економічних наук, професор

Лисенко В.В.,

доктор юридичних наук, професор

Нечай А.А.,

доктор юридичних наук

Ніколаєв В.П.,

доктор економічних наук, професор

Онишко С.В.,

доктор економічних наук, професор

Попович В.М.,

доктор юридичних наук, професор

Ріппа С.П.,

доктор економічних наук, професор

Тимченко А.Д.,

доктор юридичних наук, професор

Чугаєв А.О.,

доктор економічних наук, професор

Шижка Р.Б.,

доктор юридичних наук, професор

Рекомендовано до друку Вченою радою Національного університету ДПС України,
протокол № 1 від 30 серпня 2012 року.

Фахове видання економічного та юридичного спрямування
(постанова президії ВАКУ України від 10 лютого 2010 р. № 1-05/1)

Редакційна колегія не завжди поділяє позицію авторів. За точність викладеного матеріалу відповідальність покладається на авторів. Рукописи рецензуються редакційною колегією. Зміни тексту та скорочення, що впливають на зміст матеріалів, а також їх перейменування вносяться редакцією за погодженням авторів. При передруку матеріалів посилання на „Науковий вісник Національного університету ДПС України (економіка, право)” обов’язкове	Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 13430-2314 ПР від 10.12.2007 р.
---	---

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ ТА ВИДАВЦЯ: вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Київська обл., Україна, 08201.

Тел. (04497) 60-9-94,

e-mail: visnik@asta.edu.ua. Веб-сайт: www.asta.edu.ua.

© Національний університет державної податкової служби України, 2012

**НАУКОВИЙ ВІСНИК
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ДЕРЖАВНОЇ
ПОДАТКОВОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ (ЕКОНОМІКА, ПРАВО)**

Засновник та видавець Національний університет державної податкової служби України	Щоквартальний науковий журнал	Заснований у травні 1997 р.	№ 3 (58) 2012
---	----------------------------------	--------------------------------	----------------------

УДК 33/34 + 657

ЗМІСТ

Економіка

<u>Дедекаєв В.А.</u> Джерела системного підходу в економічному аналізі національного господарства.....	4
<u>Євтушенко Г.І., Куценко В.І.</u> Стратегічний імператив удосконалення менеджменту освіти.....	12
<u>Ляшенко Г.П., Дерев'янюк В.М.</u> Бренд як метод та інструмент маркетингу.....	20
<u>Олешко А.А.</u> Економіка України в умовах глобальної кризи господарської системи.....	27
<u>Тігаренко Г.Б.</u> Інвестиційні ресурси інноваційного розвитку в Україні.....	37
<u>Царенко М.О.</u> Реалізація регіональних інвестиційних програм в Україні.....	44
<u>Подік І.І.</u> Концептуалізація податкової складової економічної безпеки держави.....	51
<u>Максимова М.О.</u> Стан житлового господарства та розвиток ринку ремонтно-будівельних робіт в Україні.....	57
<u>Буряк Я.В.</u> Методичні аспекти визначення ефективності державних цільових програм інноваційного розвитку України.....	64
<i>Фінанси, грошовий обіг і кредит</i>	
<u>Перехрест Л.М.</u> Методичні підходи до виявлення загроз фінансовій стабільності банків.....	69
<u>Коркуна Н.М., Цегелик Г.Г.</u> Аналіз та моделювання оптимального розподілу бюджетних коштів серед регіонів.....	76
<u>Коломієць Т.А.</u> Вплив фінансової політики на продовольчу безпеку України.....	82
<u>Мовчун С.В., Швабій К.І.</u> Світовий досвід розбудови систем пенсійного забезпечення.....	87
<u>Соколовська-Гонтаренко І.Є.</u> Вплив податкового рахівництва на результативність податкового адміністрування.....	94
<u>Кнейслер О.В.</u> Державне регулювання посередницької діяльності на вітчизняному ринку перестраховування.....	101
<u>Пелепей Н.П.</u> Інформаційні технології в забезпеченні процесів оподаткування в Україні.....	108

Ірпінь – 2012

Право

Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право

Чеховська І.В. Формування культури здорового способу життя як засіб збереження репродуктивного здоров'я населення України.....	115
Онїщик Ю.В. Місце податкового права у правових системах України та Італії.....	123
Лекарь С.І. Адміністративно-правовий механізм забезпечення економічної безпеки держави.....	128
Новицька Н.Б. Суб'єкти експертної діяльності у сфері захисту суспільної моралі.....	134
Тарангул В.Д. Правове регулювання міжбюджетних відносин між органами місцевого самоврядування в Україні.....	140
Мосьондз С.О. Засоби публічного адміністрування сферою науки в Україні.....	146
Гапоненко Л.В. Принцип законності в діяльності органів Державної податкової служби України.....	153
Боднарчук О.Г. Фактори корупції серед співробітників пенітенціарної системи.....	159
Данильчик В.І., Семир'янов Д.Я. Адміністративно-правовий статус відомчого національного університету.....	165
Маниліч Л.І. Правове регулювання відносин у сфері надання публічних послуг в Україні.....	172
Шевчук В.А. Шляхи удосконалення матеріально-технічного постачання Державної податкової служби України.....	180
Собакарь А.О. Система загальнообов'язкових правил руху транспорту в Україні.....	186
<i>Кримінальне право, кримінальний процес і криміналістика</i>	
Бондик В.А. Об'єктивна істина як умова швидкого та повного розкриття злочину на досудових стадіях кримінального процесу.....	194
Амеліна А.С., Данкович Н.О. Допустимість доказів у кримінальному процесі України.....	199
Дирдін М.Є. Характеристика змісту слідчої діяльності.....	206
Діденко Є.В. Відшкодування збитків, завданих кримінальним правопорушенням, у кримінальному процесі України.....	212
Кимлик Н.В. Поняття та ознаки злочинних корупційних діянь.....	218
Наливайко Є.О. Нове законодавство про обрання слідчим обвинуваченому (підозрюваному) запобіжного заходу у вигляді застави.....	225
Сіренко О.В. Поняття криміналістичної характеристики злочинів: сучасні тенденції.....	231
Омельчук Л.В. Застосування спеціальних знань при розслідуванні злочинів, пов'язаних із неналежним наданням медичної допомоги.....	237
Ватраль А.В. Створення та функціонування легендованих підприємств для виконання завдань оперативно-розшукової діяльності.....	243

<u>Потомська Н.А.</u> Співвідношення організаційних і правових засобів забезпечення безпеки діяльності працівників прокуратури України.....	249
<u>Мудряк Т.О.</u> Криміналістичне забезпечення розслідування шахрайства з фінансовими ресурсами.....	255

УДК 34.343.1

Н. А. Потомська,
кандидат юридичних наук,
Національний університет
ДПС України

СПІВВІДНОШЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ І ПРАВОВИХ ЗАСОБІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ

У статті розглянуто питання співвідношення організаційних і правових засобів забезпечення безпеки діяльності працівників прокуратури України.

The question of correlation of organizational and legal backer-ups of safety of activity of workers of office of public prosecutor of Ukraine is considered in the article

Ключові слова: прокуратура, працівники прокуратури, безпека, організаційні засоби, правові засоби.

Небезпека і фактори ризику в професійній діяльності працівників органів прокуратури зменшуються чи нейтралізуються органічною системою взаємозалежних і взаємообумовлених заходів організаційно-управлінського та правового характеру. При цьому поняття „організаційно-управлінські заходи” охоплює, як елементи змісту, також кадрове, матеріально-технічне, економічне, соціальне, психологічне та інше забезпечення безпеки діяльності працівників органів прокуратури. Засоби безпеки можуть мати різний характер (економічний, соціальний, матеріально-технічний, психологічний, кадровий), однак усі вони слугують одній меті – якнайкраще забезпечити реалізацію організаційно-управлінських функцій. Вони не виключають, а доповнюють один одного, бо кожний з них характеризується як засіб реалізації функцій управління та організації в сфері забезпечення безпеки діяльності працівників органів прокуратури. Завдання правового забезпечення в цій сфері полягає в легалізації усіх найважливіших моментів здійснення організаційно-управлінської функції.

Безпека працівників органів прокуратури в процесі діяльності об’єктивно вимагає специфічного, чітко працюючого механізму організаційно-правового забезпечення, здатного здійснювати ефективний вплив на об’єкт своєї діяльності. У цьому аспекті важливу роль відіграє група організаційно-управлінських та правових заходів, від яких значною мірою залежить ефективність процесу досягнення мети безпеки працівників прокуратури під час їх службової діяльності, покликаній забезпечити охорону й захист прав, свобод і законних інтересів учасників суспільних відносин. Система цих організаційно-управлінських і правових заходів спрямована насамперед на усунення чи нейтралізацію небезпечних чи ризикових факторів у професійній службово-трудовій діяльності працівників органів прокуратури.

Чітке окреслення небезпеки і професійного ризику в сфері службово-трудої діяльності органів прокуратури надасть реальну можливість більш предметно спрямовувати організаційно-правову енергію керівництва органів прокуратури щодо забезпечення безпеки діяльності працівників, допоможе у виборі найбільш раціональних та ефективних засобів, прийомів і способів організаційно-управлінського та правового характеру, які втілюватимуть і реалізовуватимуть цю енергію.

На нашу думку, організаційно-управлінські та нормативно-правові заходи і засоби в сфері забезпечення професійної безпеки працівників органів прокуратури здатні досягти поставленої мети лише у випадку поєднання їх у науково обґрунтовану й теоретично визначену систему. Поєднання цих заходів в єдину ефективно діючу систему й складає відповідний механізм забезпечення безпеки діяльності працівників прокуратури.

Правове регулювання – юридична функція, яка реалізується державою в процесі впливу на суспільні відносини, за допомогою якої поведінка учасників цих відносин приводиться у відповідність з вимогами та дозволами, що містяться в нормах права, легітимність і обов’язковість виконання яких підтримується суспільством і забезпечується можливістю застосування владної сили держави. Відносини, які виникають між об’єктами управління, будучи врегульованими нормами права, набувають характер правових. Так виникають правові відносини в сфері управління та управлінської діяльності. У правовідносин, як і у будь-яких інших суспільних явищ, є своя структура – системна сукупність взаємопов’язаних обов’язкових елементів, а саме: суб’єкти (сторони, учасники) правовідносин, наділені правосуб’єктністю; зміст правовідносин – права та обов’язки суб’єктів; об’єкт правовідносин, тобто фактична поведінка його суб’єктів, на яку спрямоване правове регулювання; юридичні факти як підстави виникнення, розвитку та припинення правовідносин [1, с. 71].

Така взаємодія організаційно-управлінських і нормативно-правових засобів спостерігається і в сфері забезпечення безпеки діяльності працівників органів прокуратури. Управління розвитком відносин керівництва органів прокуратури та її працівників щодо забезпечення життя, здоров’я, честі, гідності і недоторканості останніх, знаходить своє владне правове втілення в нормативно-правових актах: законах, указах, постановах, положеннях, інструкціях, наказах. Важливість права як засобу управління зумовлюється його властивостями. Чим краще вони виражені, тим ефективнішим є позитивний вплив права, правових засобів на організаційно-управлінські відносини, які виникають, розвиваються й припиняються в сфері забезпечення професійної безпеки працівників прокуратури.

Праву як особливій формі суспільного регулювання притаманні: нормативність, формальна визначеність, системність, примусовість, динамізм [2, с. 49–51]. Нормативність і формальна визначеність виявляються в тому, що право складається з загальнообов’язкових норм, зміст яких точно й логічно закріплений у нормативно-правових актах. „Норма права – це правило поведінки, встановлене або санкціоноване державою, елементарна частина права, яка відноситься до нього як частина до цілого. Норма права – це загальнообов’язкове, встановлене або санкціоноване й охоронюване державою правило поведінки, що виражає обумовлену матеріальними умовами життя суспільну волю та інтереси народу, активно впливає на суспільні відносини з метою їх впорядкування” [3, с. 30]. Ці норми утворюють єдину систему національного права України, яка складається з галузей та інститутів. Їх ефективна дія неможлива без зв’язку одне з одним. Реалізація правових норм гарантується державою і в необхідних випадках підтримується примусовою силою. Державна

забезпеченість, вказує В. В. Лазарєв, означає, що створення, реалізація, охорона права невід'ємно пов'язана з державною діяльністю. Держава – це та сила, без якої дія права була б неможливою [4, с. 133]. Динаміка права виявляється насамперед у своєчасному виданні нових норм, що відповідають виникаючим потребам у правовому регулюванні суспільних відносин, сприяючих усуненню негативних і розвитку прогресивних тенденцій у соціальному та державному управлінні. Усі ці властивості права виявляються і в розвитку форм нормативного регулювання управлінсько-організаційних відносин щодо забезпечення безпеки працівників органів прокуратури. „Право як засіб управління виступає в різних формах, що враховують, наскільки склались, устоялись, повторюються та стали загальними ті чи інші відносини, наскільки вони перспективні та чи допустима варіативність у реалізації правових приписів” [5, с. 217].

Складність, комплексний характер управління, управлінської діяльності в сфері професійної безпеки працівників прокуратури проявляється в системі державно-управлінських рішень, основу якої утворюють заходи та підзаконні нормативно-правові акти. Необхідність правової регламентації відносин у досліджуваній сфері зумовлена самою сутністю управління, яке передбачає обов'язкове прийняття управлінського рішення. Як акт управління, рішення спрямоване на закріплення організації, зміну функцій, прав та обов'язків суб'єктів та об'єктів організаційно-управлінських відносин. Нормативні акти – найважливіший засіб здійснення процесу управління, забезпечення науково обґрунтованої та передбачуваної поведінки керівництва і працівників органів прокуратури як суб'єктів та об'єктів управління в сфері забезпечення професійної безпеки останніх. „Нормотворчість являє собою правову форму управлінської діяльності Генеральної прокуратури, здійснюваної в межах її компетенції, на основі й на виконання законів і підзаконних актів вищестоящих органів. Її основне призначення полягає в створенні правової основи управління – правових норм, які встановлюють, змінюють чи відмінюють правові відносини, визначають зміст форми управлінської діяльності та надають їм загальнообов'язкову силу” [6, с. 6]. Одночасно зі змістовною стороною (правова форма управління) нормотворчість має й процесуальну форму: вона може розглядатись як єдиний процес підготовки та прийняття нових управлінських рішень, перегляду й відміни рішень, які втратили практичне значення. Виходячи з цього, нормотворчість як форма управлінської діяльності в сфері забезпечення безпеки працівників органів прокуратури покликана забезпечити регламентацію, впорядкування відносин між керівництвом і працівниками органів прокуратури. Воно створює можливість для здійснення керівництва не лише за допомогою подання команд зверху, але й шляхом встановлення такого порядку, за якого органи та підрозділи на місцях самі вирішують питання своєї організації та діяльності. Під цим кутом зору призначення нормотворчості полягає в забезпеченні: а) управлінського впливу Генеральної прокуратури на систему підпорядкованих органів, служб і підрозділів; б) організації й удосконалення самого процесу управління (вивчення й оцінка оперативної обстановки, розробка і прийняття управлінських рішень, організація і контроль їх виконання); в) гарантії законності в управлінській діяльності, полегшення виконання управлінських функцій відповідними посадовими особами.

Значну роль правові засоби і заходи відіграють у підвищенні ефективності управлінської діяльності, здійснюваної в процесі забезпечення безпеки життя, здоров'я, честі, гідності та недоторканості працівників органів прокуратури. Роль правових засобів і заходів тут має комплексний характер. По-перше, ними забезпечується дія усіх інших факторів підвищення

ефективності. Як пише Ю. А. Тихомирова, тут можна говорити про міжфакторний характер впливу права на ефективність управління [7, с. 23]. По-друге, право своїм регулюючим впливом пронизує кожний компонент системи управління. „Воно ніби супроводжує весь процес управління, супроводжує, „одягає” в правову форму усі його елементи і стадії, від оптимальності режиму яких безпосередньо залежить ефективність управління у цілому” [8, с. 11]. Комплексність впливу правових заходів і засобів на ефективність управлінської діяльності в сфері забезпечення професійної безпеки працівників органів прокуратури має різноаспектний характер. Воно впливає на ефективність управлінської діяльності лише фактом свого існування. Тут проявляється роль права як головного елемента системи соціального нормативного регулювання, як важливішої організуючої та дисциплінуючої сили, спрямованої на забезпечення урегульованості і порядку у всій сукупності суспільних відносин [9, с. 91]. Щодо управлінських відносин важливий самостійний аспект впливу права на ефективність управління полягає в дії права як найдоцільнішого регулятора управлінської діяльності, покликаного забезпечити оптимальний правовий режим усіх її „статичних” та „динамічних” процесів [10, с. 132]. Нарешті, ще один аспект впливає з ролі права як об’єктивно необхідного інституту державного управління, в якій розкривається своєрідна управлінська функція самого права. Юридична форма, не змінюючи сутнісної визначеності управлінських відносин, надає діям учасників необхідну однорідність і організованість, забезпечує реальність дотримання ними необхідних для забезпечення безпеки працівників прокуратури рамок і порядку можливої та необхідної поведінки. Досліджуючи це, важливо враховувати якісну систему специфіки управлінських відносин.

Названа „специфіка” полягає у тому, що взаєморозташування сторін управлінських відносин (суб’єкта і об’єкта управління) характеризується жорсткою полярністю, полюсами якої є самі сторони. Суб’єкт має можливість нав’язувати свою волю об’єкту управління, останній зобов’язаний підкорюватися цій волі. Тому в кожному управлінському аспекті суб’єкт управління розташований немов би над об’єктом, яким управляють. Лише у цьому сенсі можна говорити про вертикальний характер управлінських відносин. Іншими словами, взаємне розташування суб’єкта і об’єкта управління „по вертикалі” є не одним із можливих варіантів управлінських відносин, а необхідною якістю таких відносин, яка дозволяє визначати їх як власне управлінські. Через якісну специфіку управлінських відносин, що виникають під час забезпечення безпеки діяльності працівників органів прокуратури, пріоритетна роль у їх правовому регулюванні належать адміністративному праву. На основі цієї галузі національного права встановлюються, змінюються та припиняються конкретні організаційно-управлінські відносини, реалізуються суб’єктивні права та юридичні обов’язки керівництва і працівників органів прокуратури. Звичайно, це не означає, що в регулюванні організаційно-управлінських відносин не беруть участі інші галузі права. Через комплексний характер управлінської діяльності окремі її сторони опосередковуються нормами інших галузей права [11, с. 79]. Це: конституційне, трудове, фінансове, кримінальне право. Однак важливо все-таки враховувати переважну роль адміністративно-правової форми, що більшою мірою відповідає якісній специфіці управлінських відносин. У зв’язку з цим більшість таких відносин, що перебувають у сфері правового регулювання, функціонують як адміністративні. Особливі взаємодії сторін організаційно-правових відносин впроваджуються в нормативно-правовій регламентації умов, забезпечуючих найповнішу реалізацію, з одного боку, – приписів єдиноначальності та колегіальності у їх оптимальному співвідношенні, а з іншого – принципу участі працівників

органів прокуратури в управлінні [12, с. 46], які (умови) безпосередньо впливають на ефективність управлінської діяльності в сфері забезпечення професійної безпеки працівників прокуратури.

Дослідження і вивчення основних питань співвідношення організаційно-управлінських і нормативно-правових заходів і засобів забезпечення безпеки діяльності працівників прокуратури дозволяє зробити декілька висновків щодо їх спільних і відмінних ознак. До спільних ознак права і управління в цьому аспекті доцільно віднести таке.

1. І управлінські, і правові заходи і засоби в сфері забезпечення безпеки діяльності працівників органів прокуратури мають однакове значення. Право здійснює юридичний, а управління – управлінський вплив на діяльність осіб рядового та начальницького складу з метою створення надійного захисту й охорони життя, здоров'я, честі, гідності та недоторканості працівників органів прокуратури під час виконання ними своїх посадово-функціональних обов'язків. Як зазначає Ю. Титаренко, право й управління співвідносяться щодо цільового призначення юридичного та управляючого впливів. Право за своєю природою є регулятором суспільних відносин, останні – предметом регулятивного впливу з його боку. Юридичний вплив має певне цільове призначення – регулювання суспільних відносин шляхом надання їм певного правового порядку. Правові норми при цьому є юридичною основою для виникнення, зміни або припинення відповідних суспільних відносин, які під їхнім впливом набувають форми правових відносин. Саме в правовідносинах реалізуються юридичні вимоги, які складають зміст правових норм, тобто юридичного впливу на суспільні відносини.

Такі принципові позиції можуть бути використані з метою характеристики соціального управління. У найбільш загальному розумінні воно також фактично постає в ролі регулятора суспільних відносин. Про це свідчать такі його якості, як „єдина управляюча воля”, „досягнення упорядкованості”, „цілеспрямований вплив” тощо. Єдиною обмежуючою ознакою в цьому випадку є те, що управляюче регулювання має своїм предметом управлінські суспільні відносини, які складаються з приводу і в зв'язку із здійсненням управлінських функцій.

2. Управлінські і правові заходи та засоби фактично мають однаковий об'єкт регулятивного впливу. Це діяльність працівників органів прокуратури. Однакові є й суб'єкти управління та правового регулювання. Зокрема: суспільство, держава, керівництво органів прокуратури. До відповідних ознак права і управління в сфері забезпечування безпеки професійної діяльності працівників прокуратури, на нашу думку, доцільно віднести такі з них.

По-перше, елементи механізму права не збігаються з механізмом управління. Механізм права – це сукупність правових засобів, які використовуються в процесі реалізації регулятивної функції права. Механізм соціального управління включає в себе цілі, принципи, функції, методи управління.

По-друге, те саме стосується системи права і системи управління. Під системою права розуміють побудову права як нормативного утворення, тобто розподіл його на певні частини, що називаються галузями та інститутами права. Під системою управління, у вузькому смислі, розуміють сукупність управляючої та керованої підсистем, або сукупність динамічно-пов'язаних між собою елементів: суб'єкта управління, об'єкта управління, каналів прямого та зворотного зв'язку і навколишнього середовища.

По-третє, право і управління в сфері забезпечення безпеки діяльності працівників органів, служб і підрозділів мають різнохарактерний вплив на об'єкти. Правові заходи і засоби,

регламентуючи відносини працівників прокуратури, самі собою не реалізують їх. Вони реалізуються в процесі управління та організації управлінської діяльності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Погребной И. М. Теория права / Погребной И. М. – Х. : Основа, 2003 – 128 с.
2. Алексеев С. С. Восхождение к праву : Поиски и решения / Алексеев С. С. – М. : Изд-во НОРМА, 2001. – 752 с.
3. Гуцин В. В. Общественная безопасность и чрезвычайные ситуации : монография / Гуцин В. В. – М. : ВНИИ МВД России, 1996 – 184 с.
4. Теория права и государства : учебник / [под ред. В. В. Лазарева]. – М. : Право и закон, 2001 – 576 с.
5. Научная организация управления органами внутренних дел / [под ред. Г. Г. Зуйкова]. – М. : Академия МВД СССР, 1984. – 317 с.
6. Иванов Н. Н. Нормотворческая деятельность в МВД, проблематика : учебное пособие / Н. Н. Иванов. – М. : Академия МВД СССР, 1989 – 50 с.
7. Тихомиров Ю. А. Механизм социалистического государственного управления // Ю. А. Тихомиров // Советское государство и право. – 1975. – № 4. – С. 23–26.
8. Лунев А. Е. Право и эффективность управления / Лунев А. Е. – М. : Юрид. лит., 1973. – 242 с.
9. Алексеев С. С. Проблемы теории права / Алексеев С. С. – Т. 1. – Свердловск, 1972. – 475 с.
10. Эффективность и качество управленческой деятельности (государственно-правовой аспект) / [под. ред. В. В. Цветкова]. – К. : Наукова думка, 1980. – 305 с.
11. Лунев А. Е. Роль права в управлении / А. Е. Лунев // Советское государство и право. – 1968. – № 11. – С. 76–81.
12. Аверьянов В. Б. Социалистические управленческие отношений / В. Б. Аверьянов, В. Н. Селиванов // Правоведение. – 1978. – № 6. – С. 45–49.

Стаття надійшла до редакції 07.06.2012 р.

До авторів збірника:

Шановні друзі!

Звертаємося до вас з проханням дотримуватися таких вимог до матеріалів, що надсилаються до редакції:

1. Зміст статей повинен відповідати профілю журналу. Обсяг статті, враховуючи список літератури, таблиць, фотографій і малюнків, не повинен перевищувати 10 сторінок машинописного тексту, що надрукований через 1,5 інтервали на аркушах стандартного формату А4, оглядової статті (з погодження редакції) 10 сторінок, короткого повідомлення – 1 сторінку.
2. Заголовок статті повинен бути коротким і розкривати тему.
3. Рукопис до редакції подається у одному примірнику. Сторінки обов'язково пронумеровані. Розміри полів: зліва – 30 мм, справа – 20 мм, зверху – 20 мм, знизу – 20 мм.
4. Автор зобов'язаний ретельно вичитати рукопис і підписати його на останній сторінці.
5. На першій сторінці рукопису зазначаються атрибути статті:
 - назва рубрики, для якої призначений матеріал (якщо такої рубрики немає, то редакція визначає її за власним розсудом);
 - індекс за Універсальною десятиковою класифікацією (УДК);
 - прізвище, ім'я, по батькові авторів повністю, вчений ступінь, повна назва організації, де працює чи навчається автор;
 - назва статті;
 - анотація українською та англійською мовами (не більше 75 слів);
 - ключові слова.
6. Рукописи приймаються і публікуються лише українською мовою.
7. Цитати, таблиці, статистичні дані, цифрові показники, що підвищують рівень аналітичних матеріалів, обов'язково подаються з посиланням на джерела у кінці на відповідній сторінці; нумерацію посилань на ту чи іншу роботу позначати в тексті у дужках за порядковим номером цієї роботи в списку літератури. Першоджерела подаються на мові оригіналу. Таблиці повинні бути пронумеровані й мати заголовок.
8. У кінці матеріалу потрібно вказати прізвище, ім'я та по батькові автора, його поштову адресу, номер телефону. До статті додається дискета з матеріалами.

Увага!

Відповідальність за точність викладеного матеріалу покладається на автора.

Матеріали, зіскановані та недбало оформлені, з грубим порушенням правил редакцією не розглядаються і не рецензуються.

Над випуском працювали:

Редактор-коректор

Мультян В.В.

Технічне редагування та

комп'ютерне верстання

Новицького С.В.

Підп. до друку 28.09.2012 р. Формат 70х108/16 Папір офсет. № 1.
Друк різнографічний. Ум.-друк. арк. 10,3. Обл.-вид. арк. 14,4
Тираж 500 прим. Зам. № 163

Видавець і виготовлювач
Національний університет державної податкової служби України
вул. Карла Маркса, 31, м. Ірпінь, Київська обл., 08201

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої діяльності
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
Серія ДК № 1858 від 30.06.2004 р.
